

O SPECIE NOUĂ DE *STURNIDOECUS* (INSECTA, MALLOPHAGA).
STURNIDOECUS RADUI nov. spec., PARAZIT PE *ORIOLUS O.*
ORIOLUS (L.).

de
ION BECHET

Material: 2♀ colectate de pe 1♂ de *Oriolus o. oriolus* (L.), la 8. V. 1964 în comuna Topolog, regiunea Dobrogea (R. P. Română), holotipul se găsește în colecția autorului.

Masculul necunoscut.

Specie la care femela se caracterizează prin placă clipeală scurtă și lată (fig. 1 și tabel 2), plăcile tergale abdominale late, cu intreruperea mediană mică (fig. 2), chetotaxia tergală redusă (tabel 1).

Femela: Are capul puțin mai lung decât lat (indicele = 0,98), lățit posterior și îngustat anterior (fig. 1). Marginea anterioară a clipeului este ușor scobită iar placă clipeală scurtă și lată. Trabeculele sunt bine dezvoltate, antenele subțiri. Timpurile rotunjite, au cîte 3 spini laterali, 1 păr lung postero-lateral și 2 spini posterioare.

Toracele este mult mai scurt decât capul. Protoracele trapezoidal, are cîte un păr lung în unghiuile postero-laterale. Pterotoracele are marginea posterioară unghiuloasă pe abdomen, cîte un spin și 2 peri subțiri în unghiuile laterale iar pe marginea tergală, postero-lateral, cîte 8 peri, lungi și aproape egali, de fiecare parte. Sternul toracic are 8 peri (3+5). Picioarele sunt scurte.

Abdomenul ovalar. Plăcile tergale sunt chitinizate și aproape uniform de late. Între-

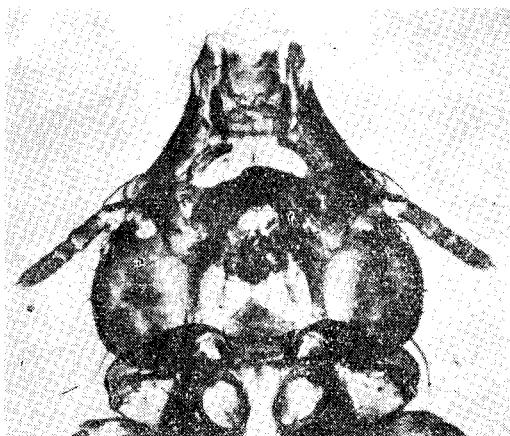

Fig. 1. *Sturnidoecus radui* nov. spec., ♀: morfologia capului.

ruperea mediană a tergitelor I—VII este mică iar capetele interne ale plăcilor tergale sunt lat-rotunjite (fig. 2). Placa segmentului VIII este continuă, dar cu marginea anterioară ușor scobită median. Chetotaxia tergală constă din cîte un șir de peri lungi, în număr diferit după segmente (tabel 1), așezăți pe marginea posterioară a fiecărui

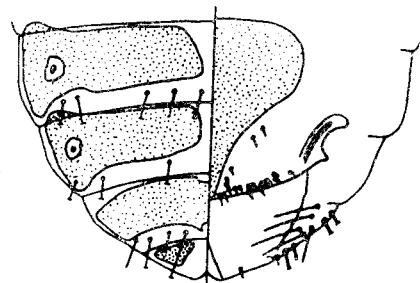
segment. Pe segmentul VIII, de fiecare parte, alternativ, se găsesc 2 peri lungi și 2 peri scurți (fig. 2). Pe fața ventrală se găsesc cîte doi peri mediani pe segmentele I—V. Placa genitală este triunghiulară-rotunjită, marginea vulvară ca în figura 2.

Dimensiunile corpului în mm sunt indicate în tabelul 2.

Specia a fost dedicată profesorului Dr. V. Gh. Radu, șeful Catedrei de zoologie de la Universitatea din Cluj, organizatorul excursiei științifice cînd a fost colectat materialul.

Fig. 2. *Sturnidoecus radui* nov. spec., ♀: extremitatea posterioară a abdomenului (față dorsală — stînga; față ventrală — dreapta).

Discuții: *Sturnidoecus radui* nov. spec. este apropiată de *Sturnidoecus wittei* Tendeiro 1963, prin placă clipeală scurtă și lată. Se deosebește însă de această specie prin dimensiunile corpului mai mici, capul

Chetotaxia tergală

Tabel 1

Segmentul corpului	Nr. perilor tergali (total)	Nr. perilor pe 1/2 tergit	
		medianii	lateralii
I	7	3,4	—
II	9	4,5	—
III, IV, V	12	4	2
VI	10	3	2
VII	6	1	1(+1)
VIII	8	4	—

Dimensiunile corpului în mm

Tabel 2

<i>Sturnidoecus radui</i> nov. spec.	♀	
	lungime	lățime
cap	0,54	0,53
protorace	—	0,32
pterotorace	—	0,48
abdomen	—	0,69
total	1,05	—
placa clipeală	1,90	0,13
indicele capului	0,14	—
		0,98

puțin mai lung decât lat, plăcile tergale late și întrerupte median pe o distanță mică. Pasarea găzdușă de pe care a fost descrisă specia *S. wittei* (*Tchagra senegala armena* [Oberh.]) aparține la familia Lanidae, în timp ce *Oriolus o. oriolus* (L.) aparține la familia Oriolidae.

În literatura de specialitate nu se cunoaște nici o specie de Sturnidoecus parazită pe *Oriolus o. oriolus* (L.).

Materialul nou descris de noi a fost colectat deodată cu numeroase exemplare (♂♂ și ♀♀) de *Philopterus ornatus* (Nitzsch), parazit specific pe *Oriolus o. oriolus* (L.).

BIBLIOGRAFIE

1. Eichler W d., *Mallophaga*. „Bronn's Klassen und Ordnungen des Tierreichs”, V. Band, III. Abteilung, 7. Buch b 1, 1963 B.
2. Hopkins G. H. E., Clay Th., *A check list of the genera and species of Mallophaga*. London, 1952.
3. — — *Additions and corrections to the check list of Mallophaga*. I. „Annals Mag. nat. Hist.”, 6(12):434—448, 1953.
4. — — *idem*. II. „Annals Mag. nat. Hist.”, 8(12):177—190, 1955.
5. Tendeiro J., *Études sur les Mallophages. Observations sur des Ischnocera africains avec description de 12 espèces et 2 sous-espèces nouvelles (suite et fin)*. „Bol. cult. Guiné Port.”, 18(69):13—106, 1963.

НОВЫЙ ВИД *STURNIDOECUS* (INSECTA, MALLOPHAGA).
STURNIDOECUS RADUI nov. sp., ПАРАЗИТИРУЮЩИЙ НА *ORIOLUS O. ORIOLUS* (L.).

(Резюме)

Автор приводит новый вид *Mallophaga* — *Sturnidoecus radui* n. sp., паразитирующий на *Oriolus o. oriolus* (L.). Типический материал — 2♀♀ — был собран на территории Румынской Народной Республики. Голотип находится в коллекции автора.

У *Sturnidoecus radui* n. sp. (♀) клипеальная пластинка короткая и широкая (Рис. 1 и табл. 2), брюшные тергальные пластинки широкие, а их срединная часть, где они прерываются, невелика (Рис. 2). Тергальная хетотаксия упрощена (Табл. 1). Задний край брюшка такой же как на рис. 2. Размеры тела (в мм) указаны на табл. 2.

Sturnidoecus radui n. sp. близок к *Sturnidoecus wittei* Tendeiro, 1963. Этот новый вид посвящён проф. д-ру В. Г. Раду, организатору экскурсии, в которой был собран этот новый материал.

UNE ESPÈCE NOUVELLE DE *STURNIDOECUS* (INSECTA, MALLOPHAGA),
STURNIDOECUS RADUI nov. spec., PARASITE SUR *ORIOLUS O.*
ORIOLUS (L.)

(Résumé)

L'auteur présente une nouvelle espèce de mallophage, *Sturnidoecus radui* n. sp. parasite sur *Oriolus o. oriolus* (L.). Le matériel typique 2♀ a été récolté sur le territoire de la République Populaire Roumaine. L'holotype se trouve dans la collection de l'auteur.

Sturnidoecus radui n. sp. (♀) a la plaque clipéale courte et large (Fig. 1 et tabl. 2), les plaques tergales abdominales sont larges et leurs interruptions medianes sont petites (Fig. 2). La chétotaxie tergale est simplifiée (tabl. 1). L'extrémité postérieure de l'abdomen est semblable à celle de la Fig. 2. Les dimensions du corps en mm sont indiquées dans le tabl. 2.

Sturnidoecus radui n. sp. est proche de *Sturnidoecus wittei*, Tendeiro, 1963. Cette nouvelle espèce a été dédiée au prof. Dr. V. Gh. Radu, organisateur de l'excursion où ce nouveau matériel a été collecté.

STUDIA
UNIVERSITATIS BABEŞ-BOLYAI

SERIES BIOLOGIA
FASCICULUS 2

1965

SEPARATUM

C L U J